

„Az Úr közel!”

A MAGYARORSZÁGI EGYHÁZAK ÖKUMENIKUS TANÁCSA
MISSZIÓI ÉS EVANGELIZÁCIÓS BIZOTTSÁGÁNAK HÍRLEVELE

2017. január

A MEÖT közelgő eseményei:

- Január 15. vasárnap 18.00: Ökumenikus Imahét, országos nyitó istentisztelet, Kálvin tér
- Január 28. szombat 10.00: Világimanap előkészítő konferencia, Női Bizottság
- Február 2-5. csüt.-vasárnap: KÖSZI Téli berek értékkereső tábor
- Február 6. hétfő 10.00-12.00: Theologiai Szemle Szerkesztő Bizottsági Ülés
- Február 6. hétfő 12.00-14.00: Missziói és Evangelizációs Bizottsági Ülés

Ökumenikus Imahét 2017

Az Ökumenikus Imahét 2017. január 15-22 között lesz. Az imahét anyagát a németországi keresztyén testvérek állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik: „...Krisztus szeretete szorongat minket...” (2Kor 5,14-20.)

A országos ünnepi nyitó istentisztelet a Kálvin téri református templomban lesz 2017. január 15-én, vasárnap 18 órakor. Dr. Erdő Péter bíboros mond Szent beszédet és ígét hirdet Gáncs Péter evangélikus elnök-püspök. Az ünnepi liturgiában szolgálnak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa tagegyházainak vezetői.

Mindenkit szeretettel várunk!

Dr. Fischl Vilmos
főtitkár

Talán egy évig

A kiáltó szava elhallgatott,
repedt nádakat ingat a szél.
Nem zeng az ének az Olajfák Hegyén,
a kertekben fehérlik a dér,
„a fejsze a fák gyökerén”!

– Nem halljátok,
milyen csikorogva
fordul az esztendő a tengelyén?

Ítélettel teljes a jövő,
annak, aki csak magának él,
dús lombozattal,
de gyümölcstelenül:
„a fejsze a fák gyökerén!”
Mindegy az, hogy minek álcázzuk
önzésünk üdezöld leveleit,
a Gazda jár a szőlőskertekben
és megjelöli a fák törzseit...
Ha a Vincellér elébe nem áll
könyörgő szóval:
„Hátha terem még?!”
– vajon esztendő virradna-e még?

Átszegzett kezed tartja vissza
– talán egy évig –
tőlünk a fejszét!

Lukátsi Vilma

Hírlevelünkbe a január havi áhítatokat

Szeverényi János

evangélikus lelkész,
az Evangélikus Missziói Központ vezetője

írta

Mit tehetek? — „Ami lehetetlen az embereknek, az Istennek lehetséges.” (Lk 18,27.)

Érzékelve, látva a világban lévő globális gazdasági és erkölcsi válságot, kicsinek, tehetetlennek érezzük magunkat. Pedig biztatnak minket különböző helyekről, hogy az egyes embernek is van felelőssége és feladata: legyünk rugalmasak, képezzük át magunkat, takarékoskodjunk az energiával. Nem vonom kétségbe a tengerben lévő vízcsepp értékét, de soha nem elégít ki, nem nyugtat meg igazán ez a gondolat.

Valóban csökken a globális felmelegedés attól, ha ritkábban használom az autót és felszedem a szemetet a járdáról? Megoldódnak a gazdasági gondok, ha átképezem

magam lakatosból szakácsnak? Személyes életemet javíthatom ilyen módon is, de csak idő kérdése, hogy mindent előlről kell talán kezdeni.

Továbbra is lüktet bennem a kérdés: mi az, amit megtehetek, amit csak én tehetek meg, és valóságos változást hoz életembe és megváltoztatja környezetemet? Van-e olyan terület ezen bolygón, ami fölött csak nekem van hatalmam?

Igen, van, és ez a terület, hely a szívem, személyiségem központja. Igen, a szívünk ajtaján csak belül van kilincs, azt csak mi nyithatjuk meg, még az Isten se töri ránk az ajtót. Isten tiszteli még a bűnbésett, gyarló ember méltóságát is. A jót, az élet törvényét és az újjászületést felkínálja, de nem erőlteti ránk.

Ha igazán őszinték szeretnénk lenni, tudjuk, hogy a nagy válságkezelésre elsősorban belső emberünknek, lelkünknek van szüksége. Ott kell elkészíteni az éves, sőt teljes életünk leltárát, szükséges feltárni a hibákat, hiányokat és azokat az isteni jószág és kegyelem által helyrehozni.

Megtisztult, helyreállított, meggyógyult szívű emberek áldássá lesznek környezetük számára is. Nincs az az állam, kormány, önkormányzat, amely annyit tudna segíteni egy rászorult emberen, családon, mint egy igazán újjászületett, megtisztult szívű keresztyén.

Egyházainknak, gyülekezeteinknek családdá kell válniuk, melyben mindenkit számontartanak és kreatív szeretettel segítik egymás életét. Az isteni szándék szerint már itt a földön átélhetünk valamit az üdvösség előlőzéből, a közös asztal ajándékából. Mert Isten asztalánál mindenkinek helye van.

Tudjuk, hogy a gazdasági és környezeti problémákra lenne megoldás, de a döntéshozók saját, önző érdekeik miatt nem tesznek komoly lépéseket. Mi a magunk háza táján, amit lehet, tegyünk meg. Félni nem kell, mert a világ sorsa mindennek ellenére Isten kezében van. Ami igazán fontos, hogy velem, ve-lünk mi lesz, amikor letelik az idő és elfogynak a nekem, nekünk szánt napok.

Adja Isten, hogy a 2017-es esztendőben minél többen meglássák azt, ami igazán fontos! Akinek örök-kévaló kincsei vannak, az tud felelősen bánni a mulandó kincsekkel.

Amikor rábízom életemet az Élet Atyjára és elfogadom a megváltást, megtapasztalom, hogy az örök élet itt és most elkezdődött.

Urunk, köszönjük a lehetőségeinket! Nyisd fel, kérünk, a szemünket és szívünket az igazán lényeges dolgokra, hogy helyére kerüljön az életünk – Nálad. Ámen

Jézus harcolni és győzni jött — „Ne győzzön le téged a rossz, ha-nem te győzd le a rosszat a jóval.” (Róm 12,21.)

A fenti igére mondhatná valaki, hogy szép gondol-at, most már csak azt kell eldönteni, hogy mi a rossz, és mi a jó; ki az, aki ezt megmondja?

Valóban nagy kérdés ez felbolydult, erkölcsi, etikai szempontból kaotikus korunkban. A majd három-ezer évvel ezelőtt élt Ézsaiás próféta ezt írta: „*Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz...*” (Ézs 5,20.) Korunk szellemisége pedig büszkén hirdeti: nincs abszolút érték, amelyhez vi-szonyulnunk lehetne. Mindenki maga dönti el, hogy számára mi a követendő. Megjegyzem, így is néz ki a ‘*fehér civilizáció*’.

Az évet kezdve gondolkozzunk el azon, hogy mi hi-tünk, életünk, egyházunk alapja. Van-e valamilyen biztos pont, amelyhez viszonyulunk?

Mivel az újkor elválasztotta az egyházat az államtól, tudjuk, nem lehet kizárólag a bibliai tanítás alapján törvényeket alkotni. Ugyanakkor kérdésként merül fel azok felé, akik szívesen elvetnének minden tíz-parancsolatos és jézusi elvet, tanítást, hogy ha valóban az ember szabad döntése szerint dől el, hogy mi a jó, és mi a rossz, akkor ki vagy mi fogja megvédeni a szerelmet, családot, szülőket, az életet és a tulajdont?

Ugyanis a félretett Tízparancsolat nagy része ezekről szól: tiszteld apádat és anyádat, ne ölj, ne törj házasságot, ne lopj, ne tanúskodj hamisan, ne kívánd a más tulajdonát.

Meg kell vallanunk, hogy akkor leszünk erkölcsi szempontból igazán érzékenyek, amikor minket ér a kár. Olyankor törvényért kiáltunk. Talán érdemes mégiscsak a népek apostolára hallgatni: „*Ne győzzön le téged a rossz, hanem te győzd le a rosszat a jóval.*” A győzelem feltétele pedig a jó és rossz közötti kü-lönbségtétel és a szabályszerű küzdelem.

A jóakarátú emberek szeretnének külső békében, bizalmi légkörben, csatározások nélkül élni a világ-ban és az egyházban. Némelyek valami nagy összhangban, harmóniában reménykednek. Érthető ez a vágy, de erre a keresztyének nem kaptak ígéretet. Jézus Krisztus ebbe a világba harcolni és győzni jött: „*Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa.*” (1Jn 3,8b.) „*A világon nyomorúsá-gotok van, de biztatok: én legyőztem a világot.*” (Jn 16,33.)

Aki az Úr követését kompromisszumokkal, két úrnak való szolgálással, mindenkinek tetszeri akarással próbálja gyakorolni, az áruló. Elárulja a Megváltót, aki maga az igazság. Békét ebben a világban csak a szívünkben, személyiségünk központjában érezhetünk, élhetünk meg. A békesség előzménye bűneink, kiegyezéseink feladása, kereszthez vitele, a bűnbocsánat, szabadulás és újjászületés átélése.

Szintén a Rómaiaknak írja Pál: „*Iszonyodjatok a gonosztól, ragaszkodjatok a jóhoz...*” (Róm 12,9)

Kérünk, Urunk, add, hogy győzzön Jézus bennünk! Ámen

Ő cselekszik — Ezt mondja az Úr: „Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok!” (Ézs 43,19a.)

1984-ben, első önálló szolgálati helyemre, a Békés megyei faluba, Gerendásra helyezett egyházam püspöke. Megérkezve a községbe, átmentem bemutatkozó látogatásra a katolikus paphoz.

Belépve az átépítés alatt lévő plébániára, kis alacsony, munkásruhába öltözött férfi lépett elém a téglarakások mögül; azt gondoltam, hogy a kőműves. Ezért is meglepő volt, hogy kedvesen kezet rázott velem és így szólt hozzám: Te vagy az új szolgatárs? Szerinted ezt az ajtót hová kéne elhelyezni?

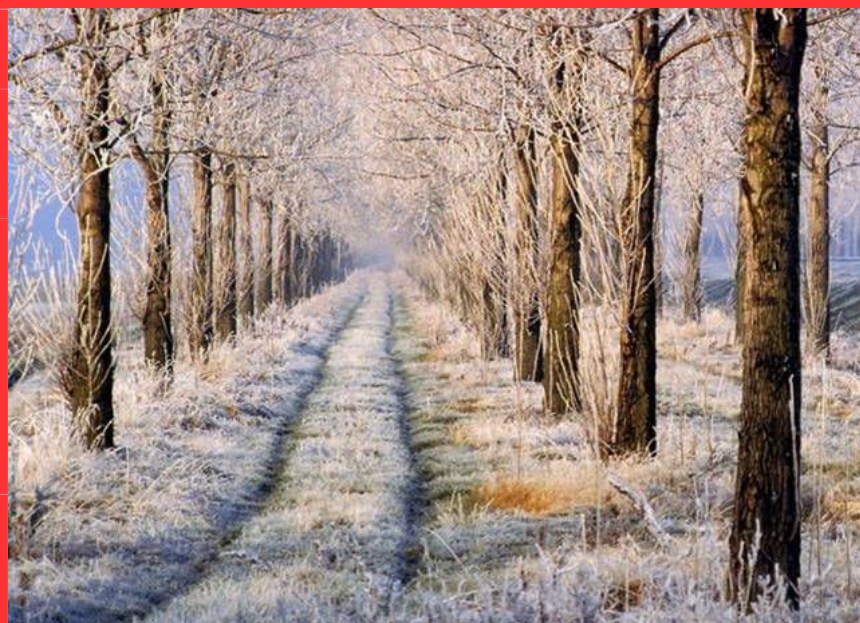
Lassan felfogtam, hogy ő a plébános és egyedül, saját kezűleg építi át, tatarozza a paplakot.

A háború előtti időben egyházi mozi üzemelt a tágas plébánián belül. István atya egy későbbi beszélgetés alkalmával csendesen elmondta, hogy álmában kapta az isteni biztatást: építse át a plébániát időseket befogadó szeretetotthonná.

Azt is megtudtam, hogy püspöke azért helyezte ebbe a viszonylag kis gyülekezetbe, hogy gyenge, beteg tüdejével bírja a pásztori munkát. Az építkezésnek mégis nekifogott. Engedélyt nem adtak állami részről, pénzzel hivatalosan nem támogatták, a hatvan személyes szeretetotthon mégis megépült. Egy dunántúli pap az autóját adta el és küldte el az árát, amikor tudomást szerzett az építkezésről. Belga hívő családok töltötték itt nyári szabadságukat és segítettek. Az akkor tanácselnöktől tudom, hogy az egyházellenes hatalom bulldózerrel akarta letarolni a megépült falakat.

Ez a történet jutott eszembe az ige kapcsán, amely így szól: „Ezt mondja az Úr: Én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd meglátjátok!”

Isten újat cselekedett a plébánia és István életében. A kiürült, évtizedekre elcsendesített nagy plébánia falain belül otthon készült a rászorulóknak. A később barátommá lett plébános megérhette az intézet beindulását. Később visszakapták a korábban elvett egyházi óvodát is. Teste elfáradt és az Úr elvitte őt a mennyei hazába. Néhány nappal elköltözése előtt a szegedi klinikán meglátogattam. Arca krisztusi volt. Ura, Megváltója megint újat cselekedett vele: hazavitte hűségese gyermekét az örök otthonba.

Egyik kedvelt énekünk így kezdődik: „Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van.”

Kedves testvérem, lehet, hogy a te életed is hasonló most ahhoz a valamikori romos épülethez. Isten újat akar kezdeni veled is. Ne mondd, hogy lehetetlen! Add Megváltódnak bűneidet, fájdalmaidat, azok helyett ő bűnbocsánatot, szabadulást, megújult életet ad.

Istenem, cselekedj bennünk újat ebben az esztendőben is! Ámen, úgy legyen!

Nyugtalanság helyett áldás — Jézus Krisztus mondja: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek én bennem.” (Jn 14,1.)

Jézus kereszthalála előtti búcsúbeszédéből való a fenti idézet. Barátait, tanítványait készíti fel a nehéz napokra.

Mi is zavaros, nyugtalanságra okot adó időket élünk. Jó lenne helyesen érteni Jézus szavait. Ő nem azt ígéri, hogy akik hisznek benne, azoknak nem lesznek gondjaik, nehézségeik, harcaik, kudarcaik. Az viszont benne van ígéretében, hogy akik hisznek benne, vele személyes kapcsolatban élnek, velük lesz nehézségeikben, harcaikban, kudarcaikban. Isteni erőt, segítséget kapnak a jóért való küzdelmeikben.

A keresztyén hit nem problémamentességet ígér, hanem kapcsolatot Istennel. Jézus azért jött erre a világra, hogy megváltson, kiváltson minket a bűn, a halál és a gonosz hatalmából. Tudatosan vállalta az áldozatos szeretet halálos útját. Ebben a vállalásban, programban akarja megerősíteni tanítványait, követőit. A mai wellness-mentalitásba, hedonista, önző gondolkodásba nem fér be a másokért élő, és áldozatot is hozó életstílus. Ugyanakkor soha ennyi magányos, a tömegben is elhagyatott ember nem élt még közöttünk.

A hitet, a vallást nem önző vágyaink kielégítésére kaptuk. Jézus megnyitotta az utat az emberhez méltó életre, de ez csak úgy lehetséges, ha teljes szívvel hozzá térünk, megbánjuk bűneinket, magunk körül forgó egoista, istentelen mentalitásunkat, és vállaljuk az isteni Bárány követését a hétköznapokban.

Vannak, akik folyamatosan szaporítják a gondokat, bűnöket, mások meg arra teszik életüket, hogy segítsenek környezetükön. Nem mindegy, hogy melyik csapat tagja vagyok: az áldás vagy az átok, az élet vagy a halál programját hajtom-e végre.

Drága Úr Jézus! Hadd legyek áldott, áldáshordozó és áldásközvetítő! Hála Neked, hogy megmentettél engem is! Ámen

Kedves Testvéreink!

Havi hírlevelünkbe, amely számos felekezet gyülekezeteibe, gyülekezeti tagságának körébe jut el elektronikus úton, szeretettel várjuk ökumenikus tárgyú híreiket, beszámolóikat!

Egyúttal felhívjuk kedves figyelmüket, hogy a hírlevél e-mailben továbbküldhető, illetve, ha van olyan ismerősük, aki havonta szeretné megkapni a hírlevelet, akkor a MEÖT e-mail címére küldött levélben adják meg az ő e-mail címét, és a következő hónaptól eljuttatjuk arra a címre is hírlevelünket!

Testvéri szeretettel:

„Az Úr közel!” hírlevél szerkesztői

Újra választották a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnökét és főtitkárát

Tisztújításra került sor a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának (MEÖT) 2016. december 7-én megtartott éves Közgyűlésén. A következő öt éves ciklusra Steinbach József református püspököt választották meg újra a szervezet elnökévé, és Dr. Fischl Vilmos evangélikus lelkészt főtitkárrá.

Steinbach József megnyitó imádságával kezdődött a Közgyűlés, majd házigazdaként Fischl Vilmos főtitkár köszöntötte az egybegyűlteket.

Steinbach József elnök beszámolójában visszaemlékezett 2011-ben történt megválasztására, és Pál apostol Filippiekhez írt levél 2. fejezetét idézve elmondta, hogy keresztény emberként azt a példát kell követnünk, amit Jézus Krisztus is követett élete folyamán. Megemlékezett az ökumenikus szervezetek közelgő hazai rendezvényeiről és kitért a gyülekezetekben folytatandó legfontosabb hazai teendőkre is.

A különböző bizottságok beszámolói után Fischl Vilmos főtitkári jelentésében számot vetett az elmúlt öt esztendőről, majd bemutatta a 2017-es év programjait. Kiemelte a közelgő januári Ökumenikus Imahetet, a Világimanapot és különös hangsúlyt fektetett a Reformáció 500. évfordulójára alkalmából szervezett MEÖT programokra. Továbbá tervbe vette több konferencia megszervezését a tavasz és az ősz folyamán, az európai megbékélés, a romamisszió és a családmmisszió témakörében.

A számvizsgáló bizottság pénzügyi tájékoztatást adott a közgyűlésnek, melyben szerepelt a központ fenntartása és különböző rendezvények valamint a bizottságok összes programja. A beszámolót a Közgyűlés jóváhagyta a Felügyelő Bizottság elnöke és a Független Könyvvizsgáló jelentése után, majd elfogadták a 2017. évi költségvetést.

A következő öt éves ciklusra az újraválasztott elnök Steinbach József református püspök és az újraválasztott főtitkár Dr. Fischl Vilmos evangélikus lelkész mellé megválasztották az alelnököket Gáncs Péter evangélikus elnök-püspököt, Pataky Albert pünkösdi egyházelnököt, Kalota József ortodox érseki vikáriust és elnökségi tagnak Papp János baptista egyházelnököt. A három fős Felügyelő Bizottságba a következő öt éves ciklusra a Közgyűlés Dr. Khaled A. László metodista szuperintendenst, Magyar Márius román ortodox esperest és Frank Hegedűs anglikán esperest választotta.

A közgyűlésen még az Elnökség döntése alapján megválasztották a bizottságok tagjait is a következő 6 éves ciklusra. A Közgyűlés Kalota József imádságával ért véget.

